

KOMUNISTIČKI ZLOČINI

Večernji list

SUBOTA, 12. VELJAČE 2011.

Hrvatska

vecernji.hr || GODINA 51. || br. 16.934 || 7 kuna
D 1,90€, A 1,90€, CHF 3, NL 1,90€, B 1,90€, F 1,90€, SLO 1€, BIH 1,5 KM

**POLICIJA TVRDI
DA IMA DOKAZE**

Kaznene prijave za ratne zločine protiv Manolića, Boljkovca i Bulata

ISTRAGA Terete se za masovna i pojedinačna ubojstva ratnih zarobljenika i civila za vrijeme i nakon Drugoga svjetskog rata

“NIJE ISTINA” Bivši premijer, bivši ministar unutarnjih poslova te narodni heroj i general niječu krivnju: Nismo ni hapsili niti ubijali

**ŠOKANTNA
SVJEDOČENJA**

Zarobljeni vojnici mučeni su tako da su im živima rezano uši, nosovi, prsti i drugi dijelovi tijela, nakon čega su likvidirani vatrenim oružjem...

Str. 6. - 9.

KOMUNISTIČKI ZLOČINI

Lov na partiza

Policija Manolića, Boljkovca i Bulata to

BLEIBURG Predajom i zarobljavanjem pripadnika poraženih vojski i civila počele su masovne poslijeratne likvidacije

ŠUMA LUG U srpnju 1945. pripadnici partizanskih jedinica kojima je bio nadređen Manolić likvidirali su 120 zarobljenika

Nakon višegodišnje istrage, MUP tvrdi da ima dokaze da je trojac naređivao ubojstva, ali i da su osobno ubijali

Nakon što je ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarzo najavio da će ove godine MUP intenzivirati istraživanje i procesuiranje komunističkih zločina, policija je protiv trojice osuđjenika nakon višegodišnje istrage došla do trenutka kad će se protiv njih podignuti kaznena prijava za ratni zločin. Naime, na naše uzastopne upite ima li konkretnih pojedinaca koji će biti uskoro možda procesuirani, iz policije nam je konačno potvrđeno da je istraga dovršena u slučaju Josipa Manolića, Josipa Boljkovca i Rade Bulata te da je dokazni materijal protiv njih takav da je u MUP-u sve spremno najmanje za podizanje kaznenih prijava za ratni zločin na štetu ratnih zarobljenika kako je opisano u članku 160. Kaznenog zakona te za ratni zločin protiv civilnog pučanstva prema članku 158. KZ-a. Istraga protiv njih trojice traje već godinama, protiv nekih od njih, primjerice Bulata, i prije su neke udruge podizale kaznene prijave za ratni zločin, ali do danas se ništa konkretno nije dogodilo. Policija je, međutim, svih ovih godina obavila mnoštvo obavijesnih razgovora, prikupila dokumentaciju, analizirala je, proučavani su rezultati iskapanja pojedinih masovnih grobnica, primjerice u šumi Lug kraj Bjelovara i Jazovke na Zumberku, analizirani su forenzični nalazi... Dokazni materijal takav je da se Manolić, Boljkovca i Bulata tereti za niz masovnih i pojedinačnih ubojstava u kojima su i oni osobno sudjelovali, odnosno da su odgovorni i osobno i zapovjedno za niz ratnih zločina koje su počinile partizanske postrojbe te pripadnici zloglasne komunističke tajne policije Oзне u kojoj su potkraj rata i nakon njega Manolić i Boljkovac bili zapovjednici, prvi u Bjelovaru a drugi u Karlovcu, dok je Bulat bio jedan od glavnih partizanskih zapovjednika u sjeverozapadnoj Hrvatskoj. Na potezu će nakon policije biti Državno odvjetništvo. (zd)

Zvonimir Despot
zvonimir.despot@vecernji.net

Josipa Manolića policija tereti za zločine počinjene na bjelovarskom području. Tako je u istrazi utvrđeno da su između 6. i 10. srpnja 1945. u sumrak pripadnici partizanskih jedinica kojima je Manolić bio nadređen kao načelnik okružne Oзне Bjelovar vodili oko 120 zarobljenika svezanih međusobno žicom po šest osoba u redovima u koloni prema šumi Lug.

Čekićem po glavi

Policija tvrdi da su ondje prvo mučeni tako da su im živima rezane uši, nosovi, prsti i drugi dijelovi tijela, nakon čega su ubijani vatrenim oružjem, te da su pokopani u četiri veća grobnajmesta, a odrezane uši, nosove, prste i

Nastavak na stranici 8. i 9.
Dokazi protiv Josipa
Boličkova i Rade Bulata

nske krvnike

tereti za ubojstva zarobljenika i civila

MUČENJA Policija tvrdi da su zarobljenici ondje prvo mučeni tako da su im živima rezane uši, nosovi, prsti i drugi dijelovi tijela

KRIŽNI PUT Partizani su s likvidacijama započeli odmah nakon što su zarobljenici prešli iz Austrije u Jugoslaviju, u Sloveniji

druge dijelove ljudskog tijela bacali su na hrpu koja je tada bila visoka oko 50 do 60 centimetara! U dokaznom materijalu nadalje stoji da je od početka 1945. do jeseni te godine Manolić osobno strijelao Josipa Margotića iz Gornjih Zdjelca i Pavla Imbriha, zajedno sa Stevom Nemetom iz Ciglene i Jurom iz Novoseljana, i to na livadi u vlasništvu spomenutog Jure. Zatim, policijska tvrdi da su po Manolićevoj naredbi od kraja rata do jeseni 1945. pripadnici partizanskih postrojbi u večernjim satima i u noći strijeljali ratne zarobljenike i civile Karla Svobodu, vlasnika mesnice Bilogora, pod izgovorom da je materijalno pomagao NDH, zatim Zormanica, vlasnika kemijske čistionice, Cavičevića, uglavnom bogatije Bjelovarčane. To je, kako piše, bio i motiv ubojstva, kako bi im nakon likvidacije oduzeli imovinu te je podijelili zaslužnim borcima i komunistima. Tijekom istrage utvrđeno je da su u istom razdoblju u zatvoru bjelovarske Ozne na razne načine mučili i ubili više zarobljenih pripadnika oružanih snaga NDH i civila. Zatvorenike predviđene za likvidaciju ubijali su udarcima čekića po glavi u dvorištu zatvora pokraj otvorene zahodske jame s drvenim okvirom dijagonalno nasuprot ćelija. U spisima stoji da su trgovca Josipa Grdana, vlasnika trgovine u Bjelovaru, ubili tako da su ga izudarali po glavi do neprepoznatljivosti. Nadalje, u dokaznom materijalu stoji da su od početka svibnja do kraja 1945. pripadnici okružne Ozne

Bjelovar, po Manolićevoj naredbi, odveli iz zatvora gradske Ozne Bjelovar od vjetnika Galkovskog iz Bjelovara i Pavlešića, bogatog seljaka iz Gudovca koji je imao više od 100 jutara zemlje, u prostorije okružne Ozne, gdje su ih ispitivali i na kraju ubili.

Ubili gvardijana

Policijska tvrdi da su ubili franjevačkog gvardijana u Bjelovaru Gasmana, koji im je bio pobjegao preko krova iz zatvora, nakon čega su ga ubrzo uhvatili i ubili. I za kraj, Manolića se tereti da je potkraj 1945. svojima podređenima naredio da ubiju neimenovanog pripadnika partizanske postrojbe iz Bjelovara zbog toga što je zlorabio 2-3 tisuće točaka za hranu koje su tada bile zamjena za novac. U istrazi je još utvrđeno da je Manolić kao predstojnik Ureda za zaštitu ustavnog poretka tijekom 1992., nakon ekshumacija ljudskih posmrtnih ostataka u šumi Lug, radio pritisak na članove saborske Komisije za istraživanje ratnih i poratnih žrtava. Manolić im je savjetovao da ne smiju javno objaviti ni javno iznositi rezultate istrage. Također je inzistirao na tome da mu članovi Komisije obećaju kako neće iznositi nikakve spoznaje ni podatke koji ga mogu teretiti ili dovesti u vezu s partizanskim strijelanjima u šumi Lug.

Manolić je 1992. zabranjivao objavu podataka koji ga povezuju s Lugom

Josip Manolić

‘Partizanima nisam naredio mučenja, sakaćenja i ubojstva’

Od proljeća do jeseni 1945. bio sam načelnik Ozne 2 Bjelovar. To je nešto slično šefu policije zaduženom za zaštitu civila, kaže Manolić

– Ne znam ništa o zločinima koji mi se stavljaju na teret. Razdoblje od proljeća do jeseni 1945. godine proveo sam na mjestu načelnika Ozne 2 Bjelovar. Prevedeno u današnju terminologiju, to bi bilo mjesto šefa policije zaduženog za zaštitu civilnog stanovništva – rekao je Josip Manolić komentirajući svoju navodnu umiješanost urat-

“Za ljude za koje me optužuju da sam ih osobno ubio nikad nisam čuo”

ne zločine počinjene na bjelovarskom području 1945. godine. Oštro opovrgava da je partizanskim jedinicama naredio da u srpnju te godine najprije muče i sakate, a potom i likvidiraju 120 zarobljenika u šumi Lug. Tvrdi da nikada nije zvao, a kamoli vršio pritisak na članove saborske Komisije za istraživanje ratnih i poratnih žrtava nakon što su 1992. godine ekshumirani posmrtni ostaci u šumi Lug, a što je, navodno, učinio kako bi zataškao svoju umiješanost u partizanska strijeljanja u šumi Lug. Tereti ga se i da je tijekom 1945. osobno strijeljao Josipa Margotića, Pavla

Imbriha, Stevu Nemeta i Juru iz Novoseljana. – Ne da to nisam učinio, nego za te ljude nikada nisam niti čuo. Poznavao sam jednog Josipa Margotića koji je bio partizan i nije strijeljan, pa pretpostavljam da nije riječ o istom čovjeku – rekao je Manolić. Tvrdi da ne zna ništa o navodnim likvidacijama Karla Svobode, Zormanica i Cavičevića, a koji su, prema policijskim informacijama, strijeljani po Manolićevoj naredbi. Nadalje, tereti ga se i da je odgovoran za ubojstvo gvardijana Gasmana. – Poznato mi je ime Gasman, ali nemam ništa s navodnom likvidacijom – tvrdi Manolić. (mš/VLM)

Biografija

Bio je šef Ozne i utamničio Stepinca

■ Josip Manolić rođen je u Kalinovu pokraj Đurđevca 22. ožujka 1920. godine. Po struci je pravnik. Od 1939. omladinski je aktivist Komunističke partije te u antifašističkom pokretu. Neposredno pred kraj rata postaje načelnik Ozne u Bjelovaru, a smijenjen je 1946. u vezi sa slučajem Andrije Hebranga. Prelazi u Zagreb na funkciju načelnika

odjela za izvršenje kaznenih sankcija u Sekretarijatu unutrašnjih poslova Hrvatske, pa osobno vodi i utamničenje zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca. Od 1965. zastupnik je u Saboru, a u represijama nakon Hrvatskog proljeća 1971. uklonjen je s političkih dužnosti. Jedan je od osnivača HDZ-a 1989., potpredsjednik Predsjedništva RH 1990., pred-

sjednik Vlade RH 1990.-1991., predstojnik Ureda za zaštitu ustavnog poretka 1991.-1993. te predsjednik županijskog doma Sabora 1993.-1994. godine. Nakon neuspjelog pokušaja puča sa Stjepanom Mesićem, 1994. izlazi iz HDZ-a te s njim bez znatnijeg političkog uspjeha osniva novu stranku Hrvatske nezavisne demokrate.

KOMUNISTIČKI ZLOČINI

JAMA JAZOVKA
nađene su
vojničke stvari,
pribor za osobnu
higijenu i
predmeti vezani
za bolnicu

Nedjela Bivšeg šefa karlovačke Udbe terete da je osobno mučio i ubijao zarobljenike

Boljkovac je određivao koga treba strijeljati

Više svjedoka navodi da je u logoru Dubovac i u drugim logorima osobno teško zlostavljao i mučio zarobljenike

Zvonimir Despot
zvonimir.despot@vecernji.net

Policija tereti Josipa Boljkovca da je s Franjom Jagašem nakon ulaska partizana u Ožalj u svibnju 1945. na željezničkoj stanici u Karlovcu uhitio sestre Anu Crnić i Milicu Miljavac te da su ih odvezli u zatvor u Karlovac, gdje su mučene strujom te fizički i psihički zlostavljane, nakon čega su ih silovali neimenovani pripadnici Ozne. Stariju sestru Milicu pustili su jer je imala dvoje djece, a mlađu su odvezli iz zatvora i ubili. U istražnim spisima dalje stoji da je Boljkovac 26. lipnja 1945. iz skupine od 30 zatvorenika koji su bili smješteni u zatvor likvidirao 12 zarobljenika povezanih žicom. Zatim, da je neutrđenog dana tijekom 1945. u prostorijama karlovačke Ozne kao šef Opunomoćstva Ozne za Karlovac rukovodio ispitivanjem veće skupine zarobljenika koji su iz varaždinske vojarne vlakom prevezeni u Karlovac.

Tukao zatvorenike

U istrazi je utvrđeno da su po njegovoj naredbi zatvorenici oko ponoći iz dvorišta kamionima odvezeni na strijeljanje, a samo četiri zarobljenika izdvojena su na stranu te odvedena na sud. Boljkovca policija tereti da je tijekom ljeta 1945. u prostorijama zatvora Ozne tukao zatvorenike batinom te određivao koje zatvorenike treba odvoditi na strijeljanje. Većina ljudi, stoji u spisima, odvedena je na područje šume Kozjače, gdje su strijeljani. Svjedoci tvrde da je Boljkovac tijekom 1945. viđen u prostori-

jama Vile Duga Resa, gdje su bile prostorije Ozne. U podrumu je pak bio zatvor iz kojeg su zatvorenici odvođeni u šumu Kozjaču na strijeljanje.

Boljkovca se tereti da je neutrđenog dana 1945. u logoru Dubovac zarobljenika Stjepana Gregurica tijekom ispitivanja fizički i psihički zlostavljao te da ga je udarao drvenim štapom preko oka i lica.

Utvrđeno je da su iz logora tijekom 1945. ratni zarobljenici i civili odvođeni u šumu Kozjaču, gdje su likvidirani, a tijekom 1946. zatvorenici su vagonima odvođeni do mjesta Dubrave, gdje su likvidirani u predjelu Meduvida - Lužnjak. Policija tvrdi da je Boljkovac dolazio u logor, da je osobno provodio ispitivanja i mučio zarobljenike te da je odlučivao koga treba strijeljati. Neki su zarobljenici nakon likvidacije bacani u odvodni kanal, neki u Kupu, a najveći broj zarobljenika vezan je žicom po dvojica, utovaren u kamione i odvožen na likvidacije. Više svjedoka navodi da je Boljkovac više puta dolazio u logor Dubovac, kao i u druge logore na području Karlova i okolice, te da je osobno teško zlostavljao i fizički i psihički mučio zarobljenike.

U istražnim spisima navodi se da je Boljkovac neutrđenog dana tijekom 1946. kao šef Ozne za grad i kotar Karlovac, uz pomoć više podređenih pripadnika Ozne, organizirao takozvano partizansko suđenje po kratkom postupku. U školu u selu Sici doveli su zarobljene

mlađe civile i vojnike: Katu Blašković, Marka Bošnjaka, invalida bez noge, pripadnika hrvatske vojske, Marka ili Ivana zvanog "Lukinov" iz sela Gaja, odnosno Bukovlja, Matu Radinovića zvanog "Matica" iz sela Gaja, zaselak Radinović, i Jožu Mihalića rodom iz sela Ladvenjaka.

Ubio iz automata

Tada su po naredbi i na silu, u strahu od odmazde, u školu doveli mještane. Nakon montiranog postupka i svjedočenja samo jedne osobe, pročitali su prisutnima presudu da su svi osuđeni na smrt strijeljanjem. I na kraju, u policijskim spisima stoji da je Boljkovac 8. veljače 1947. iz automatskog oružja u općini Netretić likvidirao Valentina Banovca, koji je prethodno bio osuđen na smrt i pobegao iz zatvora suda u Karlovcu, kao i Slavka Volovića. Kako piše, Banovac i Volović ubijeni su nakon što su se predali Boljkovcu i izašli iz kuće u kojoj su se skrivali, a Boljkovac je obojici nakon ubojstva još pucao u glavu iz automata.

Boljkovac je bio zamjenik načelnika karlovačke Ozne i poslije šef Udbe ARHIVA VL-a

KOMENTARI Što mislite o suđenjima za ratne i poratne zločine? vecernji.hr

Padom komunističkog režima 1990. godine, krenulo se s istraživanjem jame Jazovke. Nakon više godina istraživanja, utvrđeno je da su u njoj ostali 447 žrtava VLARHIVA

Biografija

Oficir Ozne i načelnik Udbe za Karlovac

■ Josip Boljkovac rođen je 1922. u Vukovoj Gorici kraj Karlovca. U Drugom svjetskom ratu skojevac Boljkovac djeluje od Zagreba i Karlovca, preko Gorskog kotara do Slovenije i natrag. Na kraju rata bio je zamjenik načelnika Ozne za kotar i grad Karlovac, a poslije rata postaje i načelnik karlovačke Udbe. Imao je zapovjednu ovlast nad svim pripadnicima partizanskih jedinica koje su imale ovlasti uhićenja, ispitivanja, zatvaranja i osiguranja zarobljenih

pripadnika Hrvatskih oružanih snaga i civila u logorima i zatvorima na području Karlovca, Duge Rese, Sića, Slunja, Rakovice i Bihaća. Potom je otišao u Zagreb i bavio se izdavanjem dozvola za stjecanje putovnica, a zatim je bio gradonačelnik Karlovca. Nakon Hrvatskog proljeća pada u političku nemilost. Poslije osamostaljenja Hrvatske prvi je ministar unutarnjih poslova u Mesićevoj i Manolićevoj vladi do srpnja 1991. godine.

Josip Boljkovac

‘Predobro sam odgojen da bih činio takve strašne zločine’

– Nisam kriv – izjasnio se o svakoj ‘točki optužnice’ Josip Boljkovac.
– Što su radili 70 godina? Sad su se sjetili istraživati, kad nema živih ljudi. Ali, izbori su na vratima, skupljaju se politički bodovi. Zašto Karamarko ne kaže što je policija radila proteklih 18 godina, kad se pljačkalo državu? Kad govore da sam ja bio u logoru na Dubovcu, a imaju svjedoka Ignjatija Vukića, istražitelja koji dobro zna tko je tamo dolazio. Zašto njega ne nađu i ispitaaju? A ni mene nitko nije ispiti-

vao – kaže Boljkovac. Uvjerava i da nema ništa s ‘prijetkijom sudom’, da je policija tada uhićivala ‘ostatke ustaša koji su hodali oko i ubijali’: – Mi bismo ih sproveli, a sud je sudio. Ne policija! Previše sam dobro odgojen da bih radio to o čemu govorite – rekao je Josip Boljkovac. (mb)

Što su Karamarko i policija radili dok se pljačkalo državu?

Optužbe Policija tereti i načelnika Štaba Druge operative zone NOV i POH

Radu Bulata sumnjiči se za ubojstva zarobljenika kod Jazovke i u Čazmi

Policija tvrdi da su pripadnici 13. proleterske brigade u selu Manja Vas uhapsili poštara Dragutina Oslakovića te da mu je Bulat pucao u usta

Zvonimir Despot
zvonimir.despot@vecernji.net

Rade Bulat je kao načelnik Štaba Druge operative zone NOV i POH Hrvatske bio odgovoran za primjenu ratnih i humanitarnih propisa međunarodnog prava. Policija, međutim, navodi da je postupao protivno odredbama Ženevske konvencije za zaštitu ratnih zarobljenika iz 1929. i protivno odredbama Haške konvencije o zakonima i običajima rata iz 1907. godine s pripadajućim Pravilima o zakonima i običajima rata iz 1907. godine. U policijskoj istrazi tako je utvrđeno da su u kolovozu 1942. pripadnici 13. proleterske udarne brigade Rade Končar pod Bulatovim zapovjedništvom uhitili pripadnike Seljačke zaštite Janka Gundića, Josipa Petretića i Franju Pešćicu. U materijalima stoji da su ih fizički zlostavljali, a nakon toga da su ih izvan sela, pokraj ceste ubili krampovima, noževima i vatrenim oružjem. Petretiću je, piše, bila razbijena lubanja, Gundiću je bio razrezan trbuh, a Pešćici je pucano u glavu. Istog mjeseca, navodi policija, pripadnici iste partizanske jedinice u selu Manja Vas uhapsili su poštara Dragutina Oslakovića dok je kosio travu. Bulat ga je, tvrdi se, nakon mučenja ubio tako da mu je iz puške pucao u usta.

Nožem zaklali

U ožujku 1943. pripadnici iste jedinice upali su u Novo Selo te su opjačkali i zapalili većinu kuća. Utvrđeno je da su prilikom paljenja kuće Bare Sentić partizani nožem zaklali Janka Sentića, a u kući je živ izgorio ranjeni ustaša Slavko Trebnjan. Tada su uhapsili Janka, Juru, Petra, Franju, Baru, Dragu i Anu Juratovac te Anu Marić. Bulatu se predbacuje da su ih odveli u mjesto Jezernice, gdje su ih ubili hladnim oružjem i masakrirali. Kako piše, ženama su nožem probili grudi i provukli kroz otvore ruke. Nadalje, istragom je utvrđeno da su pripadnici 13. proleterske pod Bulatovim zapovjedništvom i 4. kordunaška brigada pod zapovjedništvom Perice

Kleuta 1. i 2. siječnja 1943. napali Krašić u kojemu su bili ustaše i domobranci. Utvrđeno je da je Bulatov zamjenik Milan Zeželj po Bulatovoj zapovijedi vodio 3. siječnja likvidacije zarobljenika i ranjenika. Veći dio zarobljenih domobrana pušten je kući ili mobiliziran, a manji dio zajedno sa zarobljenim ustašama, od kojih su neki bili ranjeni, odvedeni su u Sošice gdje je, tvrdi policija, strjeljano više od 200 zarobljenika, a njihova mrtva tijela bačena su u jamu Jazovku. Neki su zarobljeni ranjenici ubijeni

odmah nakon ulaska partizana u Krašić, i to tako da su odvezeni na groblje zaprežnim kolima, grubo su gumnuti s kola i zatim ubijeni iz vatrenog oružja.

Bez suđenja

Kako bi prikrili masovnu likvidaciju, organizirali su tzv. partizansko suđenje po kratkom postupku. Nakon

1990. u Jazovki su nađeni ostaci 447 žrtava. Policija nadalje Bulata tereti da je 28./29. studenoga 1943. naredio da u Čazmi ubiju zarobljene domobranci i njemačke vojnike bez poštenog suđenja, odnosno oko 190 ratnih zarobljenika, dok za podjednak broj zarobljenih ranjenika nije poznata sudbina. Najveći dio ubijenih vojnika pokopan je na groblju u Čazmi, prema procjeni oko 300 do 400 vojnika, te u još šest masovnih grobnica izvan Čazme. Bulat je, navodi se, osobno nadgledao pogubljenja.

U spisima stoji da je Rade Bulat osobno nadgledao likvidacije u Čazmi

Biografija

General potpukovnik i narodni heroj

■ Rade Bulat rođen je 1920. u Vrginmostu (današnji Gvozdi). U KPJ ulazi 1939., a u ožujku 1941. dolazi u Vrginmost pripremati dizanje ustanka. U NOB odlazi u srpnju 1941., postaje oficir Glavnog štaba NOV i POH, komandant bataljona Bude Borjan u sjevernoj Dalmaciji, komandant

Sjevernodalmatinskog POH, Operativne zone NOV i POH, komandant zapadne grupe NOV i POH u 10. korpusu zagrebačkog, komandant 32. divizije i načelnik Štaba 10. korpusa zagrebačkog. Poslije rata je komandant divizije, načelnik operative uprave Vojne oblasti, zamjenik načelnika Treće

uprave generalštaba JNA, načelnik uprave ABH obrane JNA, pomoćnik komandanta za pozadinu Armijske oblasti, komandant vojnog područja. Bio je zastupnik u Saboru i član CK KPH. Ima čin general potpukovnika JNA, nosilac je partizanske spomenice 1941., a narodnim herojem proglašen je 1953.

Rade Bulat

‘Nisam niti hapsio niti ubijao! Ta banda hoće po svaku cijenu suditi!’

– Kategorički tvrdim i pri sežem da nikada nisam niti hapsio, niti sudio, niti sudjelovao u egzekucijama, bilo civila, bilo ratnih zarobljenika – kazao je Rade Bulat. – A to nisu činili niti pripadnici brigade kojoj sam bio na čelu. U mojoj jedinici bio je

tek jedan slučaj kad je jedan vojnik ubio zarobljenika. Zbog toga jer bio osuđen i strjeljan. Zarobljeni ustaše kod Krašića odvedeni su u štab gdje su izvedeni pred sud kojim je predsjedao komesar Marko Belinić. Svi su bili osuđeni na smrt, no ja ni-

sam prisustvovao ni suđenju ni strjeljanju. Ja sam hrvatskim, slovenskim, bosanskim i svim drugim nacionalistima uvijek bio trn u oku, a ta banda sad hoće po svaku cijenu suditi – kazao je Bulat i pitao: – Gdje je to Manja Vas? Je li to Pokuplje? (bma)